

Biskop Atle Sommerfeldt:

Tale ved ordinasjon av Hans Aage Gravaas

Østenstad kirke 2.september 2018

Kjære Hans Aage! Gratulerer med denne dagen som vil være en av de store merkedagene i livet ditt. Du har hatt en lang vandring på tre kontinenter i tjeneste i Guds rike fram til du i dag blir vigslet til prest i Den norske kirke. Tjenesten din har også vært allsidig. I dag markeres det at vandringen - vi kan med frimodighet kalle det en pilegrimsvandring - har kommet til et nytt sted og en ny virkelighet. Vandringen har ført deg fra tjeneste i spesialiserte kirkelige arbeidslag for ytremisjon, høyskoleutdanning og menneskerettigheter til tjeneste i Norges folkekirke med sitt tyngdepunkt hos de mange menneskene som søker tilhørighet til Gud gjennom kirkelige handlinger i glede og sorg. Din tjeneste som vigslet prest i denne kirken vil være å ledsage alle slags mennesker som har høyst ulike uttryksmåter for sin tillit til Gud, i deres vandring fra fødsel og dåp til død og evig liv, hjemme hos Gud.

Dagen i dag er en merkedag, men i vår kirke innebærer ikke vigslingen til prest at du rykker opp til et nytt og mer ærefullt åndelig stadium. Du og jeg og vi alle kommer ikke til noen annen åndelig stand enn den vi fikk i gave da Gud i dåpen lot oss bli en del av Jesu Kristi vandring gjennom død til liv, fra korsfestet til oppstanden. Det er derfor en dyp symbolikk i at det i denne gudstjenesten er blitt døpt to barn. I Jesu handling for oss beseiret han djevel, synd og død, for å bruke Luthers triade.

Jesu handlet for hver og en av oss ved å overvinne ondskaper vi rammes av, stedfortredende gjøre opp for våre svik og nådig lot Gud oss få del i Kristi seier over vår siste fiende, som er døden. Slik gir Den treenige Gud oss bekræftelse på vårt menneskeverd, gitt oss i skapelsen, frigjør oss til oppreist liv i verden og skjenker oss håpet om at også du og jeg har en fremtid her og nå og i all evighet.

Det er dette budskapet kirken er sendt til verden for å forkynne, feire i liturgien og vise i tjenesten for mennesker i nød og fortvilelse. Som vigslet prest betror kirken deg å forvalte de synlige tegnene på at Gud handler for oss og er tilstede hos oss i dåp og nattverd, og i Ordet om tilgivelse og nåde. Det er dette som er det nye i dag. Ditt eget kall til å bli prest blir i dag omskapt til kirkens oppdrag til deg. Fra i dag kan mennesker du møter være trygge på at du møter dem som en utsending med myndighet fra Kristi egen kirke. Din autensitet som budbringer er forankret i kirken og i hennes bekjennelse til Den treenige Gud, tryggheten i at Jesu har gjort alt ferdig for oss og tillitten til at Jesus lever og virker i verdens hverdag, her og nå, med hver og en av oss og i fellesskapene vi danner.

Ditt oppdrag er å åpne menneskers øyne slik at de ser disse Guds handlinger og at Gud holder på hele tiden, i kirkerommet, i skaperverket og i andre mennesker. Som diakonen Laurentius sa til sine forfølgere: I menneskenes øyne, og særlig de sårede og utstøtte, ser du avglansen av Guds herlighet. Guds rike er nær hver og en av oss, hele tiden. Som prest vil du i denne gudstjenesten love å forvalte Guds rikets tydeligste tegn og bistå mennesker til å se dem.

Du har vært arbeider i svært forskjellige Herrens vingårder og levd med mangfoldet i Guds menneskehet og Jesu Kristi kirke. Guds handling for oss i Jesus Kristus er den samme, men

menneskenes livssituasjon og livsuttrykk er mangfoldig og forskjellig. I en luthersk kirke er alle døpte gitt myndighet til å tolke Guds handling i Jesus Kristus, slik Skriften forteller om den og slik de erfarer den i sine liv. Som prest er du ikke bare gitt myndighet, du forplikter deg til å møte mennesker i deres liv med evangeliet om Jesus Kristus slik at det blir forstått slik det ble da Ånden oversatte budskapet til de mange tungemål den første pinsedagen.

I dag mottar du Den hellige ånd ved håndspåleggelse og bønn. Du settes inn i et fellesskap som har vært tilstede i verden helt fra den første pinsedagen og i store deler av dagens verden. Du er ikke den første, du er ikke alene, og du er ikke den siste. Men du blir en del av dette fellesskapet med en sky av vitner rundt deg som du kan la bære deg når dagene blir krevende og tjenesten tung. Da er det godt for deg, som ordinert prest, å vite at Guds nåde i Jesus Kristus er nok også for deg. Også du kan hvile i at ingen ting av det du erfarer kan skille deg fra Guds kjærlighet i Jesus Kristus.